

A Bíróság (nagytanács) 2014. július 1-i ítélete (a Förvaltningsrätten i Linköping [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ålands Vindkraft AB kontra Energimyndigheten

(C-573/12. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Nemzeti támogatási mechanizmus, amely átruházható zöld bizonyítványok kiadását írja elő a megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító erőművek számára — A villamosenergia-szolgáltatók és egyes felhasználók azon kötelezettsége, hogy a zöld bizonyítványok meghatározott részét évente visszaadják az illetékes hatóságnak — A zöld bizonyítványok kiadásának megtagadása az érintett tagállam területén kívül található erőművek esetén — 2009/28/EK irányelv — A 2. cikk második bekezdésének k) pontja és a 3. cikk (3) bekezdése — Áruk szabad mozgása — EUMSZ 34. cikk)

(2014/C 292/04)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Förvaltningsrätten i Linköping

Az alapeljárás felei

Felperes: Ålands Vindkraft AB

Alperes: Energimyndigheten

Rendelkező rész

- 1) A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról [helyesen: A megújuló energiaforrásból előállított energia felhasználásának támogatásáról], valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke második bekezdése k) pontjának és 3. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azok lehetővé teszik valamely tagállam számára, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló, olyan támogatási mechanizmust vezessen be, amely a megújuló energiaforrásokból kizárólag az e tagállam területén előállított villamos energia tekintetében írja elő átruházható bizonyítványoknak az ilyen energiaforrásokból előállított energia termelői részére történő kiadását, és amely arra kötelezi a villamosenergia-szolgáltatókat és egyes villamosenergia-felhasználókat, hogy az illetékes hatóságnak minden évben visszaszolgáltassák az ilyen bizonyítványok bizonyos, az összes villamosenergia-szolgáltatásuk vagy -felhasználásuk meghatározott részének megfelelő mennyiségét.
- 2) Az EUMSZ 34. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan, az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely különdíj megfizetésére irányuló kötelezettség terhe mellett a megújuló energiaforrásokból kizárólag az e tagállam területén előállított villamos energia tekintetében írja elő átruházható bizonyítványoknak az ilyen energiaforrásokból előállított energia termelői részére történő kiadását, és amely arra kötelezi a villamosenergia-szolgáltatókat és egyes villamosenergia-felhasználókat, hogy az illetékes hatóságnak minden évben visszaszolgáltassák az ilyen bizonyítványok bizonyos, az összes villamosenergia-szolgáltatásuk vagy -felhasználásuk meghatározott részének megfelelő mennyiségét.
- 3) A nemzeti bíróság feladata, hogy azon releváns tényezők összességét figyelembe véve, amelyek közé tartozhat többek között azon uniós joganyag, amelybe az alapügyben szereplő szabályozás illeszkedik, megvizsgálja, hogy területi hatálya tekintetében az említett szabályozás megfelel-e a jogbiztonság elvéből eredő követelményeknek.

⁽¹⁾ HL C 38., 2013.2.9.